

Fundamenty przekonań cz.1

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Fundamenty przekonań cz.1.

a) Biblia.

2 Tym 3; 16 – „(16) Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości, (17) aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego dobrego dzieła przygotowany”.

- Jakie są możliwe konsekwencje odrzucenia natchnienia Biblii jako całości?
 - Traktowanie Biblii jako Słowa Bożego ma fundamentalne znaczenie. Całość, czyli 66 ksiąg, jest natchniona przez Boga. Niezależnie, czy wprost Bóg coś określa, czy są tam zawarte opinie ludzi, cytaty wręcz spoza biblijnych ksiąg, to całość jest Słowem Bożym natchnionym przez Ducha Świętego. Jeżeli podważymy natchnienie choćby części treści Biblii, to może to prowadzić do procesu dyskredytacji całej Biblii. Tak się działo wcześniej. Dyskredytowano prawdziwość wydarzeń, osób, miejsc. Archeologia natomiast potwierdziła prawdziwość Pisma Świętego w tych obszarach.

→ Odrzucenie dosłowności, historyczności Biblii, ponadnaturalnego charakteru niektórych wydarzeń również prowadzi do wypaczeń.

- Jak rozumiesz stwierdzenie: „Interpretacja Biblii powinna być chrystocentryczna”?

→ Jeżeli dogmaty wiary nie prowadzą do Jezusa, to są fałszywe. Stary Testament zapowiada Jezusa. Ewangelie ukazują Jezusa. Dzieje Apostolskie i Listy pokazują Jezusa jako Głowę Kościoła. Objawienie wskazuje na triumf i panowanie Jezusa, aby ostatecznie Bóg był wszystkim we wszystkich – 1 Kor 15; 28.

b) Bóg na pierwszym miejscu zawsze i we wszystkim.

Mat 22; 36-39 – „(36) Nauczycielu, które przykazanie jest największe? (37) A On mu powiedział: Będiesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej. (38) To jest największe i pierwsze przykazanie”.

- W czym dostrzegasz wywyższanie człowieka kosztem Boga w otaczającej Cię rzeczywistości?

Dokąd może doprowadzić myślenie i postępowanie, gdy człowiek jest na pierwszym miejscu (w centrum)?

→ Rosnący hedonizm, wygoda, konsumpcjonizm, materializm prowadzą do wywyższania człowieka. Ważniejsze jest to, jak się ktoś czuje, a nie to, co jest Bożą prawdą. Według zasady: jak ktoś się źle czuje, gdy nazywa się pewne jego zachowania grzesznymi, to jest to ważniejsze niż Boże normy. Duch tego świata chce doprowadzić, żeby w takich przypadkach wolność była ukierunkowana na człowieka, który w ten sposób staje w centrum. Bóg natomiast ze swoimi normami musi się dostosować.

c) Deprawacja człowieka.

Ef 2; 1-3 – „(1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach opornych. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni ”.

- W jakim stanie jest każdy duchowo nieodrodzony człowiek? Jaki może być skutek myślenia, że człowiek jest z założenia dobry?

→ Stwierdzenie, że człowiek jest dobry, jest sprzeczne z tym, co Bóg mówi na ten temat. Upadły człowiek jest grzeszny i to jest punkt wyjścia. Dlatego Dobra Nowina jest dobra, bo ratuje nas przez słusznym i

sprawiedliwym gniewem Bożym poprzez miłość i łaskę Jezusa Chrystusa. Inaczej mówiąc potrzebujemy Jezusa, aby było nam lepiej. Miłość przecież jest miła. Jak komuś jest już dobrze, to z Jezusem będzie jeszcze lepiej. To nie to samo, co potrzebować Syna Bożego, aby ująć cało przed skutkiem grzechu.

→ Myślenie, że człowiek z założenia jest dobry, prowadzi do uniwersalizmu (wszyscy będą zbawieni) i rozmycia odpowiedzialności przed Bogiem. Jak ktoś jest dobry, to miłosierny Bóg przebaczy mu jego błędy. Prowadzi to też do wypaczenia Ewangelii łaski i zbawienia jako daru przez wiarę, gdzie uczynki nabierają szczególnego znaczenia, ale nie w kontekście zbawienia.

d) Cel życia – oddanie Bogu chwały.

Ef 1; 12a – „abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego”.

- Jakie są codzienne konsekwencje takie założenia, że celem jest oddanie Bogu Chwały?

→ Bóg jest wtedy w centrum naszego myślenia, postępowania. Żyjemy przez Niego i dla Niego. Realizując Jego plan dla naszego życia, oddajemy Jemu chwałę. Ale wszelkie działania nie są celem samym w sobie. Mar 14; 3-7 – w tej historii wydawałoby się, że ważniejsze jest rozdanie pieniędzy ubogim, ale ta kobieta oddała Bogu chwałę przez ten czyn i została pochwalona przez Jezusa. Patrz też temat: „Cel ostateczny”.

1) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

- a) Jakbyś podsumował w kilku zdaniach wymienione dzisiaj fundamenty przekonań? Co szczególnie Cię dotknęło na spotkaniu?
- b) Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?
- c) Wybór celów przez prowadzącego z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.
- d) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).

Mat 22; 37-38 – „.....Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej. (38) To jest największe i pierwsze przykazanie”.

- e) Fragmenty do samodzielnego rozważania na kolejne dni (czytanie, rozważanie, notowanie w duchowym dzienniku tego, co Bóg Ci pokazał przez te wersety) – rozważ fragmenty z dzisiejszego spotkania.

f) Modlitwa na zakończenie.